

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

ฉบับวันพุธที่ 9 ธันวาคม พ.ศ.2563

คอลัมน์ห้ามองฟ้า เท้าหยั่งดิน : ส้มโอร่วงหนอนซอนใบ

สภาพอากาศระยะนี้แม้จะเข้าสู่ฤดูหนาวแล้วก็ตาม แต่อากาศยังมีความชื้นและอุณหภูมิสูง สวนส้มโอในช่วงอากาศเย็นลงและมีลมแรงแบบนี้ กรมวิชาการเกษตร เตือนเกษตรกรปลูกส้มโอ เพื่อระวังการระบาดของหนอนซอนใบส้ม

มักจะระบาดมากในช่วงส้มโอแตกใบอ่อน จะมีผีเสื้อกลางคืนตัวเต็มวัยบินมาวางไข่ใต้เนื้อเยื่อใบใกล้เส้นกลางใบ เมื่อไข่ฟักเป็นตัวหนอนจะซอนไชเข้าไปทำลายกัดกินเนื้อเยื่ออยู่ในระหว่างผิวใบอ่อน

และยอดอ่อน ตัวหนอนจะทำลายด้านใต้ใบมากกว่าบนใบ รอยทำลายจะสังเกตเห็นได้ง่ายตั้งแต่เริ่มทำลายโดยเห็นเป็นเส้นทางสีขาวเรียวยาวในระยะเริ่มแรก และรอยทำลายจะปรากฏขยายใหญ่ขึ้นเป็นทางคดเคี้ยวไปมาบนใบ ส่งผลให้ใบมีลักษณะบิดงอลงทางด้านที่มีตัวหนอนทำลาย

หากระบาดรุนแรง ตัวหนอนจะเข้าทำลายกิ่งอ่อนและผลอ่อน ซึ่งรอยแผลที่เกิดจากการทำลายของตัวหนอนจะเป็นช่องทางให้เชื้อแบคทีเรียก่อโรคแคงเกอร์เข้าทำลายซ้ำได้

ดังนั้น เกษตรกรควรควบคุมบังคับต้นส้มให้แตกยอดพร้อมกัน เพื่อง่ายต่อการป้องกันกำจัด ช่วยควบคุมประชากรหนอนซอนใบส้มได้ดีขึ้น และช่วยลดจำนวนครั้งในการพ่นสารเคมี

หากพบหนอนซอนใบส้มเข้าทำลายมาก ให้ตัดและเก็บยอดอ่อนหรือใบอ่อนที่ถูกทำลายนำไปทำลายทิ้งนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณหนอนซอนใบส้มและช่วยในการแตกยอดของต้นส้มรุ่นต่อไป

เมื่อพบหนอนซอนใบส้มเข้าทำลายยอดอ่อนมากกว่า 50% ให้เกษตรกรพ่นด้วยสารฆ่าแมลง บีโตรเลียมสเปรย์ออยล์ 83.9% อีซี อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โคลโทอะนิติน 16% เอสจี อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะมีทอกแซม 25% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 2 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่นให้ทั่วทั้งหน้าใบและหลังใบ...กรณียังพบว่ายังมีการระบาดอยู่อีกให้พ่นซ้ำ แต่การใช้บีโตรเลียมสเปรย์ออยล์ในการป้องกันกำจัดหนอนซอนใบส้มให้มีประสิทธิภาพดี เกษตรกรต้องพ่นสารโดยการใช้อัตราใช้น้ำมากกว่าการพ่นสารฆ่าแมลงทั่วไป เพื่อให้สารน้ำมันเคลือบใบพืช

สวนปาล์มน้ำมัน..ทำไมต้องเข้า RSPO

ที่ผ่านมาภาพลักษณ์ของเกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมันทั่วโลก มักถูกมองในแง่ลบโดยเฉพาะประเด็นการรุกล้ำพื้นที่ป่า จนส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ ผู้บริโภคในประเทศแถบยุโรป สหรัฐฯ ค่อนข้างต่อต้านการซื้อผลิตภัณฑ์ปาล์มน้ำมัน จากแหล่งที่มาที่ไม่ชัดเจน หรือ

ระบุไม่ได้ว่ามาจากแหล่งใด ปลูกในพื้นที่ไหน

ปี 2547 ตัวแทนจากหลายภาคส่วนตลอดห่วงโซ่อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน กองทุนสัตว์ป่าโลก ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง จึงรวมตัวกันก่อตั้ง องค์กรเจรจาระหว่างประเทศด้านปาล์มน้ำมันยั่งยืน (The Roundtable on Sustainable Palm Oil)

ที่เรียกกันสั้นๆ ว่า...RSPO เพื่อส่งเสริมการปลูก และการใช้ผลิตภัณฑ์ปาล์มน้ำมันยั่งยืน ที่ได้รับมาตรฐานสากลที่น่าเชื่อถือ ตลอดจนส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน

แม้จะดูเป็นเรื่องใหญ่ระดับโลก แต่เป็นที่น่าตกใจตลอดระยะเวลาที่มีมาตรฐานนี้ออกมา มีปาล์มน้ำมันที่ได้รับมาตรฐาน RSPO เพียง 19% ของผลผลิตปาล์มน้ำมันทั่วโลก หรือคิดเป็นผลผลิต 17.11 ล้านตันเท่านั้น ส่วนไทยมีปาล์มน้ำมันที่ได้รับมาตรฐานแค่ 2.8% ของการผลิตทั้งประเทศ...แล้วจะเกิดอะไรถ้าเรายังไม่เข้าสู่มาตรฐาน และเข้าไปแล้วจะได้ประโยชน์อะไร???

“มาตรฐาน RSPO ปัจจุบันเป็นมาตรฐานใหม่ ที่ออกมาเมื่อปีที่แล้ว ผ่านปรนบางเงื่อนไข เพื่อให้รายย่อยเข้าถึงได้ง่ายขึ้น มุ่งเน้นในเรื่องสิทธิทำกิน ปฏิบัติตามกฎหมาย การปฏิบัติที่ดีที่สุดในสวน เช่น มาตรฐานจีเอพี และการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม แต่ยังมีคนรู้และเข้าใจเรื่องนี้น้อยมาก เราจึงร่วมมือกับกรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริม

การเกษตร ให้ความรู้ความเข้าใจกับเกษตรกรเรื่อยมา ภายใต้โครงการ ผลิตปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในประเทศไทย มุ่งเน้นไปที่แปลงใหญ่ อันสอดคล้องกับผู้ผลิตปาล์มในไทย ที่ส่วนใหญ่เป็นรายย่อย ก่อนขยายผลสู่เกษตรกรทั่วประเทศต่อไป”

ธิตินัย พงศ์พิริยะกิจ ผู้จัดการภาคสนามองค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศของเยอรมัน (GIZ) บอกถึงที่มาของโครงการฯ เพื่อยกระดับ ปาล์มน้ำมันไทยให้ได้มาตรฐานสากล...เป็นการผลักดันและส่งเสริมให้เกษตรกรผู้ปลูกน้ำมันปาล์มรายย่อย ที่ส่วนใหญ่ขาดโอกาสเข้าถึงแหล่งทุน สนับสนุน ขาดทักษะ และองค์ความรู้ด้านการจัดการสวนอย่างยั่งยืน สามารถเข้าถึงมาตรฐานการรับรองระดับโลก เพื่อยกระดับน้ำมันปาล์มไทยแบบเดิมสู่วิถียั่งยืน ที่เป็นมาตรฐานที่คนทั่วโลกยอมรับ

โดยการผลิตน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืน เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยปรับปรุงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของผู้คน ให้สอดคล้องกับความต้องการอาหารโลก และเพื่อลดผลกระทบของสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง ต่อทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม อันจะเป็นส่วนสำคัญให้ปาล์มน้ำมัน และผลิตภัณฑ์ เข้าสู่ตลาดโลกได้ ซึ่งคาดว่าจะหากเกษตรกรรายย่อยทั่วประเทศ ได้มาตรฐานนี้แล้ว ภายในปี 2565 จะสามารถช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ถึง 9,600 ตัน และลดค่าใช้จ่ายในการผลิตได้ไม่น้อยกว่า 20%

“คนที่เข้าสู่มาตรฐานจะได้รับองค์ความรู้ตั้งแต่ปลูก บริหารจัดการ จนถึงขาย เช่น การใส่ปุ๋ยที่ถูกต้อง ทำให้ประหยัดต้นทุน ปลูกอย่างไรให้ได้ผลผลิตเต็มเม็ดเต็มหน่วย ได้ทักษะในการรวมกลุ่ม เพราะต้องรวมกลุ่มกัน 2 คนขึ้นไปในการขอมาตรฐาน ทำให้สามารถต่อรองการซื้อปัจจัยการผลิต นอกจากนั้น ยังได้รับความสะดวกจากโรงงานในกิจกรรมต่างๆ เช่น ได้ค่าพรีเมียมเพิ่ม กก.ละ 20-30 สตางค์ โรงงานให้ทะลายเปล่ามาทำปุ๋ย ให้ช่องทางพิเศษไม่ต้องรอคิว ได้รับการสนับสนุนต่างๆ เช่น การให้ความรู้ เป็นพี่เลี้ยงจากโรงงาน”

อย่างไรก็ตาม สำหรับชาวสวนปาล์มไทย มีหลายจุดที่ต้องแก้ไข อย่าง การไม่ชอบการจดบันทึก ขาดองค์ความรู้ แต่เมื่อมีคนมาให้องค์ความรู้กลับไม่ยอมรับความเปลี่ยนแปลง มองว่าการเข้าสู่มาตรฐานเป็นเรื่องยุ่งยาก และมองว่าโรงงานคือนายทุนที่จ้องเอาเปรียบ ไม่ชอบการรวมกลุ่ม...ที่สำคัญ ชอบของฟรี ไม่ชอบเสียเงิน ซึ่งทั้งหมดตรงกันข้ามกับแนวปฏิบัติของ RSPO ที่สนับสนุนให้รวมกลุ่ม จดบันทึก แล้วตรวจกันเองก่อน โดยยึดหลักปฏิบัติที่เน้น การประพฤติดีอย่างมีจริยธรรมและโปร่งใส ดำเนินตามกฎหมายและเคารพสิทธิ ทำให้เกิดความเหมาะสมที่สุด ต่อผลิตภาพ การเกิดผลกระทบเชิงบวก ความมีประสิทธิภาพ และความสามารถในการปรับตัว ต่อสถานการณ์ การเคารพสิทธิชุมชน สิทธิมนุษยชน และส่งมอบผลประโยชน์ การรวมตัวและบริหารจัดการกลุ่ม เคารพในสิทธิคนงาน และปกป้อง อนุรักษ์ระบบนิเวศ และสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น

จากนั้นเมื่อมีความพร้อมก็ร้องขอมายัง RSPO เพื่อส่งคนมาตรวจสอบมาตรฐาน ซึ่งต้องเสียค่าแรกเข้า และค่าตรวจปีละครั้ง (ราคาขึ้นกับขนาดพื้นที่และจำนวนสมาชิกในกลุ่ม) แต่ในครั้งแรกเกษตรกรสามารถขอรับการสนับสนุนจากกองทุนสนับสนุนเกษตรกรรายย่อย RSPO ได้ และยังมีบางโรงงานที่พร้อมจะออกค่าใช้จ่ายให้เกษตรกรอีกด้วย

กรวัฒน์ วินิล